

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/474/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113200931
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113200931.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkyň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovvej v právnej veci navrhovateľa C., so sídlom I., Z. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou J. D., s.r.o., so sídlom I., Z. 5, proti odporcovi J. D., bytom J., D. XXXX/X, zastúpený opatrovníčkou O. A., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Z. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Y., so sídlom Z., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. W. A., advokát, so sídlom S., E. S. 7, v konaní o zaplatenie 2.313,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. februára 2015, č. k. 20C/288/2013-125 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia vo výške 119,62 eur, k rukám JUDr. W. A., advokáta, do troch dní.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh vo veci samej, pričom odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu do rúk právneho zástupcu JUDr. W. A., advokáta, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 357,04 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.313,10 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 1.877,17 eur od 21.01.2010 do zaplatenia a na náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 04.11.2009 medzi postupcom S. S. a navrhovateľom ako postupníkom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a odporca uzatvorili dňa 16.02.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva"), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy pôvodný veriteľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Zmluva obsahovala všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Keďže odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 2.313,10 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.877,17 eur, úroku z omeškania 435,93 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu. Zákonný úrok z omeškania si navrhovateľ uplatňuje počnúc dňom 21.01.2010, t.j. dňom nasledujúcim po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Odporca ku dňu podania návrhu na súd neuhradil navrhovateľovi dobrovoľne žiadnu sumu z tejto pohľadávky, preto sa obrátil navrhovateľ na súd. Navrhovateľ v písomnom doplnení návrhu zo dňa 26.06.2013 vysvetlil, že odporcovi bol na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16.02.2006 poskytnutý úver v sume 929,43 eur/28.000 Sk,

ktorý sa zaviazal splácať s úrokom v sadzbe 17,30% ročne v splátkach po 29,24 Eur/881 Sk mesačne, počnúc 20.03.2006, s konečnou splatnosťou 20.01.2010, no odporca uhradil len sumu 29,24 eur. Úrok z omeškania v sume 435,93 eur bol vyčíslený za použitia úrokovej sadzby 26,40% ročne. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že do konania na podporu odporcu vstúpil vedľajší účastník, ktorý vzniesol námietku premlčania uplatneného práva, keďže splatnosť poslednej splátky bola 20.01.2010 a s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka sa jednotlivé splátky premlčujú samostatne, nepremičaná je teda iba posledná splátka zročná 20.01.2010. Vedľajší účastník poukázal na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa domáhať sa proti odporcovi zaplataenia pohľadávky z úverovej zmluvy, pretože navrhovateľ nepreukázal, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách S. pred postúpením pohľadávky zaslala odporcovi písomnú výzvu na splnenie dlhu a banka mohla navrhovateľovi postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu nesplatenému dlhu, pretože podľa citovaného ustanovenia predmetom postúpenia pohľadávky môžu byť len splátky, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote ich splatnosti, no navrhovateľ nepreukázal, že pred postúpením pohľadávky 04.11.2009 právny predchodca navrhovateľa S. vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu. Z odôvodnenia vyplýva, že súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav nasledovne: S. ako pôvodný veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 16.02.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku I. zmluvy predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi na základe jeho žiadosti v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 28.000,- Sk, úroková sadzba bola dohodnutá ako pevná vo výške 17,30 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 47 mesačných splátok vo výške 881,- Sk splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.03.2006 a splatnosť poslednej dňa 20.01.2010. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 10,31%. Odporca je v zmluve označený ako fyzická osoba nepodnikateľ, t.j. jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou jeho bydliska. Z prehľadu transakcií na úvere vyplýva, že odporca úver vyčerpal bezhotovostne dňa 16.02.2006 v sume 28.000 Sk, pričom úver nesplácal riadne a včas, uhradil len čiastku v sume 886,20 Sk v dňoch 11.04.2006 a 11.05.2006. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 spoločnosť S. ako postupca postúpila pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na navrhovateľa postúpil pohľadávku v celkovej výške 2.313,10 eur, pozostávajúcej z istiny vo výške 1.877,17 eur a úroku z omeškania 435,93 eur. V Prílohe č. 1 je uvedený počet dní omeškania 1294 a dátum splatnosti úveru ku dňu 20.01.2010. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.11.2009 pôvodný veriteľ oznámil odporcovi postúpenie pohľadávky evidovanej voči nemu na navrhovateľa a to v celkovej výške 2.313,10 eur. Listom zo dňa 13.12.2012 označeným ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ odporcu na úhradu dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru pod následkom uplatnenia si práva cestou súdu. Na základe uvedeného súd prvého stupňa dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 16.02.2006 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa S. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda odporca obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 28.000,- Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať veriteľovi v 47 mesačných splátkach vo výške 881 Sk/29,24 eur, vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc 20.03.2006, pričom posledná splátka bola zročná 20.01.2010. V prvom rade sa súd prvého stupňa zaoberal tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplataenia peňažnej pohľadávky proti odporcovi na základe predmetnej zmluvy o úvere. Poukázal na to, že súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitímáciu odporcu z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitímácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej

z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha. Považoval za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom S.. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 04.11.2009 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcovi v celkovej výške 2.313,10 eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16.02.2006. Ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ S. a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ, ktorému boli doručené písomné vyjadrenia vedľajšieho účastníka, v ktorých vedľajší účastník na strane odporcu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa práve s poukazom na citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, nepredložil súdu písomnú výzvu banky ako pôvodného veriteľa na splnenie dlhu adresovanú odporcovi pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a ani doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporcovi, napriek tomu, že bol v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. súdom písomne poučený o dôkaznej povinnosti. Tieto listiny nepredložil navrhovateľ súdu do termínu pojednávania ani po tom, ako ho súd prvého stupňa k tomu písomne vyzval. Napokon písomným podaním zo dňa 27.02.2015 navrhovateľ súdu oznámil, že on ani S.. nedisponujú výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009 je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa súd prvého stupňa návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu vznik trov nevyplýval, preto súd prvého stupňa mu výrokom II. náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu uviedol, že jeho právny zástupca vykonal tri úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia rok 2013, podanie písomného vyjadrenia k návrhu na súd 12.09.2013, písomného vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa 17.06.2014, za ktoré podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí pri hodnote sporu 2.313,10 eur základná sadzba tarifnej odmeny 91,29 eur x 3 úkony, režijný paušál 7,81 eur x 2 úkony z roku 2013, 8,04 eur x 1 úkon z roku 2014. Pretože je právny zástupca vedľajšieho účastníka platiteľom DPH, podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. patria trovy 297,53 eur spolu s 20% DPH /59,51 eur/. Súd prvého stupňa nepriznal trovy právneho zastúpenia uplatnené za stanovisko vedľajšieho účastníka zo dňa 12.05.2014, keďže v ňom dopĺňa argumentáciu obsiahnutú už v písomnom vyjadrení k návrhu na súd zo dňa 12.09.2013, a teda ide o súčasť tohto skoršieho úkonu právnej služby - vyjadrenie k návrhu. Súd prvého stupňa potom výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 357,04 eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. V súvislosti so záverom súdu prvého stupňa o nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa uviedol, že na neho prešli zmluvou o postúpení pohľadávky aj všetky práva s ňou súvisiace. Okrem toho sa stal veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa v zmysle § 488 Obč. zák. je právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Preto nevidel dôvod, aby k ukončeniu zmluvy došlo najneskôr ku dňu postúpenia pohľadávky a na navrhovateľa neprešlo právo na ukončenie zmluvy. Ďalej namietal, že nie je možné spájať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Mal za to, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Zo zákona totiž nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenia týkajúce sa premlčacej

doby, nakoľko na vec sa vzťahuje Obchodný zákonník. Nesúhlasil ani s priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, nakoľko nešlo o účelne vynaložené trovy konania, keďže vedľajší účastník by mal byť sám zo svojej podstaty spôsobilý poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnych konaniach a nie paušálne vstupovať do súdnych konaní zastúpený advokátom. Mal za to, že jeho cieľom nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale získanie finančných prostriedkov titulom trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil tak, že návrhu navrhovateľa vyhovie, resp. aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za vecne správne. Uviedol, že pre platnú cessiu bankovej pohľadávky musia byť splnené podmienky stanovené ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V danom prípade nebolo preukázané, že bola odporcovi doručená písomná výzva banky, pričom v konaní žalobca uviedol, že takouto výzvou ani nedisponuje. Vo vzťahu k výroku o trovách konania uviedol, že vďaka pôsobeniu vedľajšieho účastníka v danom konaní došlo k úspechu žalovaného. Mal za to, že žiadny právny predpis nezakazuje vedľajšiemu účastníkovi dať sa právne zastúpiť advokátom. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 119,62 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, pretože nebolo v konaní preukázané, že pohľadávka (pôvodného) veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. voči odporcovi uplatňovaná v tomto konaní, bola navrhovateľovi postúpená platne.

Navrhovateľ takýto záver vo svojom odvolaní namieta najmä s tým, že nesúhlasil s výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 o bankách súdom prvého stupňa, pričom bol toho názoru, že uvedené ustanovenie nemôže byť spájané s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky, ako ani platnosťou samotného právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

Odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu navrhovateľovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane navrhovateľa alebo pasívnej existenciou tvrdenej povinnosti na strane odporcu, je imanentnou súčasťou súdneho konania /vid'. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009/. Odvolací súd nerozporuje, že podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. V tomto prípade sa však preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky nedožadoval dlžník - odporca, ale konajúci súd za účelom overenia navrhovateľom tvrdenej aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že boli zistené skutočnosti, ktoré dôvodne vyvolávali vážne pochybnosti o platnosti postúpenia pohľadávky.

V danom prípade bolo v konaní preukázané a v odôvodnení vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlené, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže išlo o nedostatky takého charakteru, že nemožno urobiť iný záver než ten, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a navrhovateľ sa nemohol na jej základe stať platným nadobúdateľom uplatnenej pohľadávky. Z uvedeného dôvodu nemohol byť ani nositeľom subjektívnych práv, ktorých priznania sa domáhal, čoho proseným následkom bolo zamietnutie žalobného návrhu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov odvolacieho konania len úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 119,62 eur. Vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, a to vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 2.313,10 eur, z ktorej hodnota 1 úkonu právnej služby predstavuje 91,29 eur. Odvolací súd priznal odmenu za vyjadrenie k odvolaniu podané dňa 10.06.2015 v sume 91,29 eur + režijný paušál 8,39 eur + 20% DPH, t.j. celkom 119,62 eur.

Vo vzťahu k úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nebolo možné priznať, nakoľko tento si trovy v odvolacom konaní neuplatnil a ani mu zo spisu nevyplývali.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.